

Ploaia toamnei doamnei

Ina M.

Vulcan de ropot ce erupe
Din 'naltul cerului de plumb,
Anunță mari mișcări de trupe
Făcând stejarul falnic strâmb.

Puhoiul lavei ce se scurge,
Cenușa norilor nebuni,
Timpanul nopții îl străpunge
Și-l sparge- n trosnet de tăciuni.

Când lava răpăie pe gânduri,
Fiorul umed într-un fulger
Strecoară liniștea în rânduri
Căzând din cer aripi de înger.

Așa e prima ploaie- n toamna
Ce se strecoară- ncet, timidă,
Precum se oglindește doamna
În anii ce încep s- o prindă.